Ч. 9. Середа 14 (27) січня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциі:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Переговори з Чехами. — Ситуация на Угорщині. — Жалоба Туреччини на Болгарию. — З Сербії).

„Konserv. Korr.“ доносить, що в кругах посольских рішучо увіряють, що правительство старає ся навязати на ново зірвані зносини межи ним а заступниками ческого народу а то за посередництвом політиків, котрі мають бути повідомлені о конкретних предложенях правительства в справі приготовлень до порішеня справи язикової і університетскої. Може також бути, що той намір правительства буде на нинішнім балю двірскім поданий з найвисшої сторони до відомости ческим репрезентантам.

До сего треба додати, що вже й німецка та ческа праса зачинає поволи говорити о якійсь акциі угодовій. Віденьскі ґазети підносять з признанєм слова ґр. Шенборна, якими він відозвав ся до Німців і Чехів на послідним засіданю Делеґациї, коли сказав: „Зробіть панове, німецкі і чеські посли, угоду! Найліпші з обох народів повинні розважити, що спасенний розвій для обох можна і треба шукати лиш в мирнім сожитю побіч себе а не у вічнім ворогованю. Коли раз дійдемо до такого мирного сожитя побіч себе, то се вийде в хосен не лиш обом народам але також і державі, добрим обичаям і гуманности. З ческої сторони підносять знов, що кривду заподіяну знесенєм розпоряджень язикових можна би легко направити справою другого університету ческого а коли би не удало ся завести університет на Мораві, то можна би ческий університет в Празі так розширити основанєм всіляких катедр, що він заступав би другий.

Як вже звістно із вчерашної телеґрами, відбула ся в суботу в Будапешті рада мініcтрів, котра займала ся тими мірами, яких треба би ужити для поборюваня обструкциї. Правительство має притім на оці не лиш поборюванє теперішної обструкциї, але й заведенє таких мір, котрі на будуче не допустили би до парляментарної анархії. Угорска партия народна лагодить ся до острого виступленя против Польонія, котрий на послідним засіданю виступив був против тої партиї і кинув їй в очи фактом, що она підпирала ґр. Кіна а тепер виступає против Тіши, що то она завинила тому, що вояків з третого року не можна було пустити на урльоп, хоч партия Кошута була за тим. — Партия Уґрона рішила ся вести безпощадну борбу против всяких насильних средств правительства, а в партиї Кошута настало велике пригноблене, бо значна часть членів тої партиї симпатизує отверто з обструкціоністами.

Порта подала сими днями амбасадорам Австриї і Угорщини звіт о стані реформ в Македониї і при сій нагоді звертає увагу на то, що Болгария мимо всїх заходів в справі переведеня реформ не змінила свого поступованя а комітети в монастири Рило та в Кістендили і других осередках аґітациї не перестали лагодити ворохобню. На доказ того наводить Порта 13 точок і каже між иншим: До згаданих місцевостий а так само й до других пограничних висилають заєдно карабіни Крики і Бердана та муніцию, щоби в данім случаю можна всїх людий по селах узброїти; — полкові склади трох пограничних дивізий запровіянтовує правительство болгарске і заосмотрює в зброю як би в часах війни; — число робітників у фабриках пороху та в арсеналах в Софії значно збільшено і они день і ніч працюють; — всї дороги коло Кістендиля, Дубніци, Тірнова, Семенли, Кізіалаґач та Кавакlї лагодять ся до переїзду артилериї; — ухвалено надзвичайний войсковий кредит, щоби на случай війни можна полки у все заосмотрити, і т. д. а наконець каже ся, що болгарска артилерия і кавалерия острить свої шаблї а піхота баґнети, та що комітетам порозсылано динаміт і запомоги грошеві. — Болгарске правительство заперечує тому тепер точка за точкою.

2)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

Семий день нашої дороги представив нам зовсім новий образ, бо широка ріка Нілан подала нам вигідний гостинець. По малих ріках, коли они вкриють ся ледом, невигідно їхати, бо що хвиля заступає дорогу якийсь повалений пень, коли противно на широкій ріці їде ся знаменито. Образ, що правда, представляє ся завсїгди одностайний, бо завсїгди видко одну і тоту саму рівненьку прошу засипану снїгом, на котрім лиш денеде видко сліди лисів, соболів та видр. Але й той ледовий гостинець має свою небезпечність; в многих місцях стоїть на леді під грубою верствою снїгу верства води, що підходить з під споду а котра задля сильного доплину не замерзає або що найбільше покриває ся тонким ледом, на котрім за кождим кроком можна заломити ся. На однім такім місци підмила була вода лід пересічно на пів метра грубий; провідник і рени перших саний минули єго щасливо, нараз затріщало і лід заломив ся а перші сани і рени від моїх саний опинили ся у воді. Лиш скоре відрізанє ременів від саний не допустило, щоби й я скупав ся, що було би дуже небезпечно, бо ледви що чоловік видобуде ся із води, як таки зараз може замерзнути та змінити ся в стовп леду. Впрочім чоловік тут завсїгди більше менше обмерзлий, бо тепла пара віддиху замерзає в одній хвили на бороді; ковнїр від кожуха і шапка вкриті завсїгди ледом, а коли чоловік не уважає добре, то може примерзнути до власного кожуха.

Осьмого дня їхали ми знову маленькою долиною в гори. То був перший день без снїгу і хвилями показувало ся навіть сонце, але зато був великий мороз, бо доходив до 28 степенів, а коли при такім морозі ще й вітер, то студінь дуже докучає. Рано, заким ми вибрали ся в дальшу дорогу, не було вітру і я вийшов на двір без кожуха та здивував ся не мало, коли побачив на термометрі такий мороз, хоч сам єго не відчував. От, що то значить, коли чоловік до чогось привикне!

Девятого дня не могли ми вже їхати саньми; тепер треба вже було підоймати ся передолиною на 700 метрів в гору і тут їхав я перший раз верхом на рені. То зразу чоловікови якось дуже дивно видає ся. На хребті зьвіряти лежить зовсім плоске сїдло, котре лиш з заду придержує заложений на него ремінь і ось сидить на нїм Европеєць, котрого судьба аж сюди загнала та мусить удержувати в рівновазі не лиш свою власну особу, але ще й сїдло. А треба ще й то знати, що тут нема анї стремен анї поводів; ренови закладають на ніс і шию ремінь, їздець бере палицю в руки і сїдає на сїдло та штуркає рена в шию і в той спосіб дає єму знати, куди він має іти, або підганяє єго. Сидіти на рені не конче вигідно, бо ноги треба витягнути наперед і приложити їх зьвіряти до шиї. Злетївши раз і другий, ба й третий, вивчив ся я, як треба держати ся на рені і тепер вже їзджу верхом мов би який Тунґуз. Сего дня видів я також вельми інтересне з'явище природи. При дуже яснім сьвітлі сонця стояла майже цілий день прекрасна дуга на темно-синїм небі, на котрім не видко було ні найменьшої хмарки, а люди казали, що підчас великої студени так часто буває. Я можу собі то з'явище лиш в той спосіб пояснити, що в горішних верствах воздуха уносить ся дуже дрібоньким, голим оком невидимий снїг, в котрім сьвітло сонця розщіплює ся і творить дугу.

В полудне сего дня прийшов я на місце свого призначеня і застав тут роботи не в гіршім і не ліпшім стані, як то я собі думав. Я одного дня залагодив то все, що начальний урядник повинен був за шість недїль залагодити. Але правда, треба було від рана аж до вечера об'їхати цілу долину та бродити в глубокім снїгу, що мої панове урядники уважали за річ неможливу, але остаточно таки мусїли зробити. Що правда, годі було їсти та спочивати. Але веремя було красне при 30 до 32 степенях морозу та прекрасний вид на поблискуючі пасма гір. Аж тепер придивив ся я ліпше як в лїті, які тут високі та скалисті гори і яка трудна жде мене робота, коли менї в лїті прийде ся розсліджувати кварцові жили. При високоті яких 1050 метрів підсонє тут не

Сербска скупштина показала оногди, як далеко сягає і що може ненависть та пристрасть партийна. Давнійші скупштини ухвалили були вдовицям по бувших міністрах Рістичу, Гарашанині і Вуковичу річну пенсию в загальній сумі 17.479 франків. Се мав бути знак вдячности за заслуги, які поклали померші мужі около добра народу і державы. Отже на згаданім засїданю постановлено відобрати вдовицям ту пенсию, а то зі взгляду на то, що они дістають вдовичу пенсию і що фінанси державы знаходять ся в лихім станї. Тому спротивив ся один одинокий посол з давної партиї напреднякiв (поступовцїв) Стоян Новакович, доказуючи, що відмова платнї яко дару з вдячности кине зле сьвітло на скупштину в краю і за границею а фінансів такою дрібничкою не двигне ся. Президент міністрів Груїч заявив, що се внесене не вийшло від правительства, але він яко посол противний тому, щоби не ухвалити тої суми, бо тут розходить ся о обовязок чести. Мимо того відмовила скупштина 100 голосами против 10 виплачувати вдовицям згаданий дар з ласки.

Новинки.

Львів дня 26-го сїчня 1904.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував ревідентів рахункових краєвої дирекциї скарбу у Львові Вал. Ольшевского і Людв. Гірша рахунковими радниками.

— **З драматичного товариства ім. Котляревского.** Засїданє Видїлу відбуде ся в четвер, дня 28 сїчня 1904 о 7-ій годинї вечером в краєвім Союзї кредитовім, ринок ч. 10. Просить ся усїх Вп. пп. Видїлових і їх заступників, аби на засїданю конче явились. — *Іван Боднар*, секретар.

— **З Бучача.** В четвер д. 28 сїчня відбудуть ся перші загальні збори філїї „Руского тов. педагогічного" в Бучачи, в комнатах „Рускої Бесїди" о год. 5 по полудни. Порядок: Вибір видїлу, внесеня членів.

— **Буковиньский Боян** на послїднім засїданю свого видїлу ухвалив устроїти великий концерт в честь Лисенка в половинї цьвітня с. р., імовірно 16 і 17-ого. В сїм концертї возьме участь також сам Лисенко. Щоби концерт випав як найвеличавійше, ухвалив видїл „Буков. Бояна" запросити до участи всїх сьпівolюбивих Русинок і Русинів, як місцевих так і замісцевих, а по змозї також всї галицкі „Бояни".

— **Спалений маєток.** В Загребі, вдова Райхль, властителька великої торговлї в приступі божевільства спалила в печи 22.000 корон готівкою і книжочку каси щадничої на 6000 корон. По довершеню того дїла заявила весело своїм домівникам, що заплатила в той спосіб всї свої довги. Готівка згоріла цїлком, книжочку всціла служниця виратувати.

— **Про скаженого пса** в Бродах — о чім ми доносили — пишуть ще звідтам, що покусав він 8 осіб і дуже богато псів. Заряджено обláву і всякі потрібні средства осторожности.

— **Вовки в Галичинї.** З лїсистих сторін нашого краю доносять, що сего року більше, як звичайно, розплодилось вовків. Таке доношено давнїйше з долиньского повіта, а тепер знов з перемиского повіта доносять до „Дїла" о такій пригодї: Коло форту в Уйковичах, окруженого лїсами, напали недавно два вовки на вояка, коли той пустив ся з форту до села за закупном поживи для варги. Вояк всців видрапатись на дерево і почав що сили кричати о поміч. Варта почула крик, і побігло кількох вояків з карабінами на ратунок товариша. Вовки, хоч усе пильнували вояка на дереві, тепер зміркувавши, яка грозить їм небезпечність, утїкли в гущавину.

— **Огонь.** Пишуть з Добромильщини: Дня 20 сїчня б. р. повстав о 6 годинї рано в стайни о. Михайла Сливиньского гр. кат. пароха в Тирявї волоскій огонь, котрий до 2 годин знищив будинок цїлком. Причиною того нещастя було необережне обходжене з лїхтарнею парубка Филимона Теференка. Стайня і збіже не були обезпечені. В огни спалили ся 4 штуки худоби, залубнї, упряж стара і нова, нова сїчкарня, 30 кіп вівса в снопах, 5 фір пашї і много инших річий. Загальна шкода виносить 2400 К.

— **Канадийскі доляри.** В Канадї кождий банк має право видавати банкноти в долярах. Їх курс в Канадї єсть такий самий як долярів Сполучених Держав, які там без ріжницї приймають і видають всюди в приватнім і банковім оборотї. Инакше справа стоїть з виміною канадийских долярових банкнотів в Европі. Доляри Сполучених Держав вимінюють в Европі у всїх конторах і банках та платять за доляря около 4 80 К. Канадийскі доляри, яко банкноти приватних банків, набувають в Европі з невними застороrами і по низшім курсї (около 4 40 К) Порадно отже для тамошних поселенцїв, аби не висилали до Галичини канадийских банкнотів, лише банкноти Сполучених Держав.

— **Страшний злочин.** З Могильницї, теребовельского повіта, доносять: Коли дня 18 с. м. коло 6 год. вечером всї люди пійшли до церкви на Утреню, в хатї Василя Круля, 60-лїтного старця, котрий з двома дїтьми пійшов також до церкви, остала єго 50-лїтна жінка Апольонїя і єго 25-лїтний син Іван. По поворотї з церкви старий Василь застав хату замкнену, а з середини нїхто не відзивав ся. Вкінци сам отворив двері палицею і війшов до середини. По правій сторонї сїний в кімнатї не було нїкого. Василь заглянув до другої комнати з лївого боку сїний і на помацки почав шукати сьвітла. Та ледви зробив кілька кроків, почув під ногами два людскі тїла. Перестрашений скликав сусїдів і з сьвічкою війшов до хати. Очам всїх представив ся страшний образ. На земли, в калужи крови, лежав син Василя, Іван, з підрізаним горлом і харкотїв в судорогах. Побіч Івана лежала жінка Василя з чотирма ранами на голові, двома на карку, а палець руки держав ся лише на скірі. Апольонїя безпригомним рухом метала на конаючого Івана жменями соломи. Коли єго піднесено і спитано: „Івасю, хто тобі то зробив", він ледви чутно вимовив: „Мама, мама!" Енергічно ведене слїдство певно виявить, хто сповнив злочин. Іван помер небавом, а Апольонїя лежить без памяти і не може зізнавати. Василь Круль є середно заможним господарем, має 8 моргів поля, єсть спокійної вдачі, а такої самої вдачі був єго син Іван.

— **Господарскі збори** получені з популярними викладами з обсягу господарства уряджує в читальни в Висоцку (повіта брідского) господарске товариство „Сїльский Господар" в Олеську, в днi 28 сїчня с. р. о год. 2-ій по полудни з слїдуючою програмою: привітне слово, вклади про садівництво, про штучні навози, про годівлю худоби, і вільні запитаня і поясненя в справах господарских.

— **Безпроцентові пожички з краєвих фондів** признав краєвий видїл рескриптом з дня 5 с. м. до ч. 121.742/903 на внесене Головного видїлу Товариства „Просьвіти" читальням „Просьвіти": в Григорові в повіті рогатинь-

---

конче приятне і майже завсїгди віє вітер, котрий викликує відтак страшенну заметіль.

Розкопи за золотом не поступили ще так далеко, щоби можна вже щось певного сказати, але я робив всїлякі проби виполїкуваня і знайшов дійстно слїди золота. Моя надія оправдала ся. Але тепер річ неможлива копати дальше за тими слїдами, бо земля замерзла. А треба знати, що земля в сих сторонах почавши від глубини півтора метра вічно замерзла і лиш серед лїта верхна єї верства що найбільше на півтора метра розмерзає ся. На морозї 38 степенів стояв я цїлий день при копаню і при сїй нагодї перший раз в житю відморозив собі ніс. Я не зміркував нїчого лиш то, що менї в ніс було трохи студенїйше як на цїлім тїлї, аж нараз один з робітників видивив ся на мене, набрав снїгу в жменю і зачав менї лице натирати. Тоту операцию мусів я відтак через цїлий день частїйше повтаряти, щоби загрожену часть тїла розігріти.

Наш поворот відбув ся досить скоро, бо до чотирох днів, але за то студїнь дуже доскулювала. Як би нам на пращанє показав термометер 40 степенів і тота студїнь держала через цїлий час нашої дороги. Над рікою Леною, де термометер цїлими тиждними показує 50 степенів морозу а иноді спадає аж на 65 степенів, така студїнь як тут уважає ся ще за „досить приятну", але сидїти яких 8 до 9 годин на санех серед такої студени то таки трохи за богато, бо остаточно і всї кожухи та дерги нїчого не поможуть і я н. пр. мимо моїх грубих рукавиць підшитих футром не міг цїлий день рук собі розігріти. Я сердечно насьміяв ся із слїдуючої подїї: Другого дня підчас нашого повороту сидїли ми знов в старій зимівцї та розгостили ся там вигідно; направили стару буду, палили в обох печах через дві години так, що они були як грань червонї, я випив вже був кілька чарок чаю, щоби розігріти в собі замерзле тїло, та сидїв в кожусї коло печи і тїшив ся, що вже зробило ся приятне тепло. Аж ось прийшло менї на гадку подивити ся на термометер; дивлю ся, а він показує того „приятного тепла" 12 степенів понизше нулї. Але я подумав собі тодї, що все в цїлім житю чоловіка взглядне і тїшив ся дальше з „приятного тепла".

Коли я відтак по довгій неприсутности зайшов знову до своєї комнати, то я сам себе не пізнав і менї здавало ся, що я тут якийсь чужинець, до котрого вся тота вигода не належить і котрого кождої хвилї готов хтось звідси викинути. Аж поволи приходить чоловік до того переконаня, що він таки тут у себе дома і тїшить ся, що то все, що видить, єго власність. Однакож дивна річ, що опісля настає якесь ослабленє, якесь таке дивне чувство бере ся чоловіка, як колиб він перепив ся і нема сумнїву, що то походить від воздуха і теплоти в комнатї, від котрої чоловік підчас подорожи серед сибірскої зими борзо відвикає. По першій моїй подорожи лучило ся менї навіть таке, що коли я вернув з дороги і вечером сидїв в своїй комнатї, то аж омлїв. Тепер вже у мене того не буває, але й сим разом, коли я подивив ся в зеркалї на мою особу, то побачив дуже невідрадний образ: брудний і замащений, одїж подерта, волосе і борода як у дикого, лице подрапане галузєм а на носї внаслїдок відмороженя міхурі, мов би від попареня.

II.

На найдальшім кінци Сибіри. — Племя Коряків. — Село Маркова і житє в нїм. — Ріка Анадір. — Польованє на дикі рени.

З препорученя природописного музея в Ню Йорку вибрав ся я в червни 1900 р. разом з петербурским професорами д-ром Йохельзоном і д-ром Боґоразом в дорогу до найдальшої российскої оселї в Сибіри над морем Берінґа. Ми мали там призбирати материяли до етноґрафічної збірки майже ще зовсїм незвістних племен Коряків і Тунґузів на півострові Чукчен. Тоту величезну подорож, на котрій треба було саньми переїхати тисячі кільометрів, розпочали ми з Владивостока. На малій корядкій оселї засипав нас снїг і ми мусїли пересидїти кілька недїль, аж остаточно під конець падолиста могли ми вибрати ся знову саньми в дальшу дорогу. Нашою найблизшою цїлию був Маріньский Пост, послїдна российска стация культурна на далекій півночи.

На тім величезнім просторі, що має вздовж яких 900 кільометрів, єсть лиш над рікою Пеншина одна однїсенька мала оселя, що має 8 хат і може яких 50 душ, що жиють з ловлї риб та обмінної торговлї з реновими Коряками. На сїй дуже красній дорозї, що вела почерез помешні соснові, вільхові та модреневі лїси, через пусті тундри (багнисті степи) та через стрімкі хребти гір і вузкі долини, стрітили ми четвертого дня по нашім виїздї чоловіка і жінку з племени ренових Коряків, що на страшно самотній тундрі сидїли коло ватри та гріли ся, підчас коли їх син пас невеличке стадо ренів.

Коряки творять два великі племена: одно з них жиє в глубинї краю і випасає великі стада ренів (иноді й по тисяч штук) та ходить з ними з місця на місце, а друге племя жиє лиш на побережу і займає ся ловлею риб та морских псів. Перше з них називають длятого

скім 800 К і в Мальчицях в повіті городецкім 800 К. — Видїл краєвий уділяє від року 1890 безпроцентові позички з фонду призначеного соймом на піднесене промислової діяльности в краю. З того фонду дістали вже доси на внесене Головного виділу Товариства „Просьвіти“ отсї читальні „Просьвіти“ безпроцентові позички: в р. 1898 читальня в Скнилові в повіті львівскім 800 К, в Колоколині в повіті рогатиньскім 600 К, в Немирові в пов. равскім 600 К, в Угорці в пов. ярославскім 600 К, в Залужу в пов. яворівскім 1000 К; в р. 1899 читальня в Хотіни в пов. калускім 400 К, в Хишевичах в пов. рудецкім 400 К, в Рудні в пов. львівскім 600 К; в р. 1900 в Поповичах в пов. перемискім 400 К, в Городовичах в пов. старосамбірскім 1000 К, в Мшані в пов. городецкім 600 К, в Слобідці турилецкій в пов. борщівскім 400 К; в р. 1901 Читальня в Буську в пов. каменецкім 1000 К, в Комарні в пов. рудецкім 1000 К, в Мизуни старім в пов. долиньскім 800 К, у Вільшаници в пов. товмацкім 600 К, у Волчухах в пов. городецкім 600 К; в р. 1002 читальня в Книгиничанах в рогатиньскім пов. 600 К, у Вовчинцях в пов. станиславівскім пов. 600 К, в Вишатичах в пов. перемискім 1000 К, в Журові в пов. рогатиньскім 900 К, в Залужу в пов. рогатиньскім 400 К, в Стрільбичах в пов. старосамбірскім 800 К, у Вербици в пов. равскім 800 К; вкінци сего року читальні названі на початку. Краєвий видїл полагоджує просьби о безпроцентові пожички три рази до року, а то 1 січня, 1 цьвітня і 1 жовтня. Читальні „Просьвіти“, котрі хотять старати ся о позичку, повинні свої подання все місяць перед одним з тих речинців висилати до головного виділу тов. „Просьвіти“ у Львові.

Господарство, промисл і торговля

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвященників**, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць грудень 1903.

Стан довжний:

	Кор. сот.	
1. Уділи членів		14.648 86
2. Фонд резервовий		1.112 20
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан на початку міс.	75.620 53	
б) вложено в грудни	11.694 32	
разом	87.314 85	
в) винято в грудни .	6.522 20	
Позістає з кінцем місяця .		80.792 65
4. Сальдо побраних процентів .		3.010 28
5. Побрана провізия від посередництва в обезпеч. жит. . . .		49 99
6. З рахунку ріжних сторін . .		315 83
7. Непіднята дивіденда за р. 1902		78 —
8. Кредит банковий		5.400 —
Сума . .		105.407 81

II. Стан чинний:

	Кор. сот.	
1. Позички уділені на скрипти і векслї:		
а) стан на поч. місяця	97.210·30	
б) уділено в грудни .	12.242·—	
разом .	109 452·39	
в) сплачено в грудня	9 149·06	
Стан з кінцем місяця . . .		100 303 33
2. В щадниці почтовій (оборот чек.)		443 69
3. Льокациї в товариствах і банках		1.194 26
4. Движимости		492 —
5. Кошти заснованя (решта) . . .		386 30
6. „ адміністрациї		1.466 98
7. Готівка в касї з днем 31/12 . .		1.121 25
Сума .		105.407 81

Членів прибуло 11, убуло — остало з кінцем грудня 1903 всїх членів 340 з 394 з деклярованими уділами в сумі 19.700 К.

Уділ членьский 50 К, може бути вплачуваний ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі на $4^1/_2\%$; пожички уділяє на 7%. Товариство посередничить в заключуваню обезпечень на житє всякого рода і уділяє дотичних інструкций безплатно.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Будапешт 26 сїчня. Цїле вчерашне засїданє заняла обструкцийна дискусия над континґентом рекрутів.

Альзунд 26 сїчня. В банку кредитовім згоріли всї цїнні папери і готівка. Крім инших будинків згорів також міский музей. Кілька осіб згинуло зі страху на удар серця.

Токіо 26 сїчня. Російского товмача при російскім аташе войсковім арештовано за шпіґуньство.

Гамбурґ 26 сїчня. Цїсар Вільгельм прислав комітетови ратунковому, що завязав ся для несеня помочи погорільцям в Альзунд 200.000 марок.

Льондон 25 сїчня. До „Daily Mail“ доносять з Токіо, що після наспівшої там із Сеуля вісти усунено міністра війни прихильного Росиї. Партия японьска в Кореї взяла верх.

Петербург 26 сїчня. Російска аґентия телеґрафічна доносить з Порт Артура, що хіньский ґенерал на чолї 20 полків вирушив до Шангаіквал для оборони границї в провінциї Чілї.

реновими Коряками, а друге побережними Коряками. У ренових Коряків єсть рен всїм: єго мясо служить їм за поживу, єго кожа за одїж, а єго сила до запрягу. Стада ренів то найбільше богатство сего племени, але иноді й найбільше нещастє. Коли настануть великі заспи снїгові, коли мох зле розрастає ся або коли вибухне зараза та до кількох місяців вигинуть тисячі ренів, тоді й найбільші богачі коряцкі біднїють та поселяють ся над ріками, в котрих ловлять рибу, або ідуть на службу до других щасливійших.

Коряцкі мужчини суть досить високого росту, плечисті, з добре розвиненими мязами, але потяжкі, в рухах своїх дуже незручні, говорять поволи і нїколи не покваплять ся. Лице у них більше подовгасте як кругле, чоло високе і рівне, ніс рівний а волосе на голові коротке і дуже рідке, лиш брови бувають дуже густі і звисаючі, що надає Корякам виразу дикости. Жінки бувають середного росту, добре збудовані, з правильними, иноді навіть хорошими чертами лиця, іменно же в молодім віцї, але вже по трийцяти роках виглядають дуже старо.

Побережні Коряки держать ся одного місця і живуть в деревляних хатах і замість иншого мяса живлять ся рибою. У них пес то найважнїйше домашне звіря; без псів они не дали би собі ради. Они держать цїлі стада псів, запрягають їх до саний, їздять ними та розвозять ними свої товари по вкритих снїгами тундрах.

Ренові Коряки вандрують зі своїми стадами ренів день в день з одного місця на друге. Вечером стають денебудь на ніч і розкладають своє шатро, а на другий день рано здоймають єго та женуть свої стада дальше, де лїпший і густїйший мох, що служить ренам за пашу. Тота вандрівка відбуває ся поволи, нераз лиш три до шість кільометрів на день, так, що не раз з нового табору видко ще дим з того місця, де в ночи перед тим горіла ватра в давнім таборі.

На чоловіка, що приходить з цивілізованого краю, робить вид такого дикого і в первістнім станї Коряка глубоке вражінє, викликує в нїм милосердиє та сожалїнє. А все таки той чоловік природи чує ся серед своїх условій житя щасливим і вдоволеним; як би єму хто казав сидїти в хатї, то було би для него то само, що замкнути якусь птичку в клїтцї. Коли побуде на ярмарку два або три днї, то стає вже нетерпеливий та зачинає дуже тужити за своїми улюбленими ренами.

Одного вже дуже студеного дня, коли було аж 45 степенів Цельзия морозу, заїхали ми до оселї Маркова, більшого села, що має трийцять хат і около 300 душ. Маркова лежить над рікою Анадир, найбільшою на самім кінци Сибіри. Ріка тота випливає з озера Івашкіно, в горах, званих Становим Хребтом, і єсть яких 1230 кільометрів довга та забирає води з простора, що займає більше як 900.000 квадратових кільометрів. Она впадає до т. зв. анадирского лиману, що єсть частию моря Берінґа і почавши від Маркови стає дуже велика і глубока. В Анадирі єсть таке множество риб, що жителї Маркови можуть лїтом заосмотрити ся в рибу на цїлий рік. Зимою доповняють собі тут люди поживу ловлею заяцїв та ренів, а з весни дають смачного мяса всїлякі птиці. Крім того ловлять тут ще всїляку иншу звірину, як лиси, вовки, вивірки і т. п., котрих кожу уживають на футра.

(Дальше буде).

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Крховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власноі пасіки 5 клгр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Антика в Королівці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцільнійших ростин альпейских, перевисшають всі до тепер ужвані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своіми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болізнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипці і всіх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянці кипячої води і той відвар пе ся в літнім стані рано і вечером.

Ціна 50 сот.

Товариство взаімного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоварищене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своім членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на копіти адміністрациі, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цілі: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИІ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 птм.

Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижневника ілюстрованого“ До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскоі“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскоі“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).